

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 11T/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822010260
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Dudič
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2023:7822010260.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Peter Dudič na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.06.2023 v Rožňave, takto

rozhodol:

Podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, trvale bytom C. XXX

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rožňava, sp. zn. Pv 244/22 zo dňa 21.09.2022 za skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 3 písmeno c/ a d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ a j/ Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že v období od 27.10.2021 až do 15.05.2022 v spoločnej domácnosti v rodinnom dome s popisným číslom XXX D. E. C., okres F. sa pod vplyvom alkoholu správal hrubo a bezohľadne voči svojej družke – poškodenej G. H. tým, že ju opakovane a pod vplyvom alkoholu v prítomnosti jej detí napádal fyzickými a slovnými útokmi, udieral ju po tele rukami, vyťahoval na ňu nôž a hrozil jej ním, že ju zbije a zabije a vulgárne jej nadával, pričom dňa 15.05.2022 v čase okolo 05,00 hod. ju počas spánku viackrát udrel do oblasti tváre a následne ju päšťami udieral po celom tele a kopal, až kým jeho družka G. H. neušla, zároveň sa hrubo a bezohľadne správal aj voči maloletým deťom – B., nar. XX.XX.XXXX, A. nar. XX.XX.XXXX a I., nar. XX.XX.XXXX, tým že ich opakovane a pod vplyvom alkoholu v prítomnosti ich matky napádal fyzickými a slovnými útokmi, maloletého A. udieral po hlave a kopal, maloletého B. udieral, hodil o posteľ a slovne mu nadával a ponižoval ho a maloletú I. udieral po chrbte a hlave, a tohto konania sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 15T/77/2020 zo dňa 07.10.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa, uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 3 rokov s probačným dohľadom, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorom Okresnej prokuratúry Rožňava bola na tunajší súd podaná obžaloba na obvineného A. B. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), odsek 3 písm. c) a d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) a j) Tr. zák.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkov, prečítaním znaleckých posudkov, výsluchom znalca, prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania, ako aj listinnými dôkazmi, na základe čoho súd dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je nevinný. Poprel spáchanie trestného činu. Odmietol vo veci vypovedať. Súd preto podľa § 258 ods. 4 Tr. por. na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o skoršej výpovedi zo dňa 24.5.2022. Obžalovaný pri výsluchu poprel spáchanie skutku, poukázal, že už v roku 2021 poškodená a jej matka zmenili výpovede pred súdom za čo boli aj obvinené, poškodená dostala podmienku. Bol 3 mesiace na liečení v Plešivci. Potom sa mu poškodená vyhrážala, že najprv pôjde on do basy. Báł sa, že ho poškodená opäť udá a začal piť. V čase spáchania skutku boli na oslave u jeho sestry, poškodená ho volala domov ale on nešiel, prišiel až nadržanom. Syn vtedy povedal, že tancoval na oslave s jednou a vtedy ho poškodená kopla do rozkroku, dala na krk šnúрку a ťahala ho za ňu, bila ho po celom tele, hovorila, že ho zabije, že tancoval s inou. On sa bránil, bili sa, ale poškodenú nenapadol. Poškodená žiarli na všetky ženy, potom kričala, že ho pôjde udať na políciu. Dovtedy žili riadne, alkohol začal piť až v marci keď bola poškodená vyšetrovaná za krivú výpoveď, hovorila mu, že pôjde do basy lebo ona má podmienku, aj na neho zobrala nôž, deti to videli. Poškodená ho udala z pomsty. Potom mu sestra povedala, že ho poškodená udala, prišli policajti, družka ho skryla doma v posteli, kontrolovala či nejdú policajti a keď išli tak potom ušiel do lesa.

Svedkyňa - poškodená G. H. vo svojej výpovedi uviedla, že s obžalovaným sa v ten deň hádali, nebili sa, pretože sa nevrátil v noci domov, potom odišla s deťmi ku švagrinej J.. Švagriná bola opitá, rozhodla sa, že zavolá políciu. Ona políciu volať nechcela. Bežne sa stávalo, že sa s druhom pohádali. Potom prišli policajti a hľadali obžalovaného, ktorému pomohla sa skryť. Potvrdila, že aj ona niekoľkokrát napadla obžalovaného keď sa niekedy hádali dokonca aj s nožom. Uviedla, že obžalovaný svoje deti miluje, chýbajú mu, chodí s nimi do lesa, do obchodu. Aj deťom chýba otec, plakali za ním keď niekde odchádzal. K zmenenej výpovedi oproti prípravnému konaniu uviedla, že keď je nervózna klame na obžalovaného, nevie sa ovládať, už aj v minulosti krivo obvinila obžalovaného, za čo dostala aj podmienku. Je si vedomá následkov porušenia podmienky. Aj mu písala, že to nechcela urobiť. K modrinám na tele uviedla, že sa jej robia často aj keď ju niekto chytí, alebo sa udrie. Aj v čase výpovede má modriny na celom tele aj keď obžalovaný nie je doma. Poprela útok obžalovaného chytením pod krk a udretím pästou do chrbta, pred lekárom si to vymyslela. Potvrdila, že obžalovaný jej dal aj facku ale nezbil ju tak, ako uvádza v trestnom oznámení. Hnevala sa na obžalovaného keď nerobil to čo chcela alebo nerobil presne to čo musel robiť alebo robil niečo iné, hádali sa, aj ona bola agresívna na neho, vykrikovala mu. Svoju výpoveď nezmenila kvôli tomu, že si myslela, že už bude lepší. Odkedy bol obžalovaný na liečení v Plešivci už toľko nepil. Vypil si ale nie tak veľa ako predtým. Obžalovaný deti nebil, má ich rád. Ona sama z obžalovaného nemá strach. Obžalovanému posielala aj peniaze do väzby. Chcela, aby sa potom obžalovaný vrátil domov, býval s ňou a deťmi, má ho rada a chýba jej.

Svedkyňa K. L. uviedla, že obžalovaného pozná z dediny, chodí jej pomáhať s prácami okolo domu. Obžalovaný je ochotný, chodil niekedy aj s deťmi. Keď jej pomáhal nikdy nepil, ani ho nevidela piť v dedine. Na družku sa nikdy nestážoval, neverí, že by ublížil jej alebo deťom. Pozná aj jeho družku – poškodenú, ale nikdy nebola svedkom ich hádok alebo agresívneho správania obžalovaného voči komukoľvek.

Svedkyňa J. B. (matka obžalovaného) vo svojej výpovedi uviedla, že poškodená sa s obžalovaným hádala stále aj keď nepil, kontrolovala ho. Obžalovaný žije s družkou pekne, ale niekedy sa hádajú. So sestrou J. B. vychádza obžalovaný dobre, nehádajú sa medzi sebou, ale J. je taká agresívna, pije, aj vtedy bola opitá, ani nevedela čo rozpráva. Obžalovaný má s deťmi dobrý vzťah, nikdy ich nebil aj oni ho majú radi, nemajú z neho strach. Vie to, lebo bývali spolu. Vie, že poškodená na obžalovaného zaútočila keď sa hnevá, nepotvrdila však útok nožom na obžalovaného. Obžalovaný po návrate z liečenia pil len nealkoholické pivo, chodil pomáhať k K. (svedkyňa L.). Nepozná obžalovaného ako agresívneho, on nechodí ani do krčmy.

Svedkyňa J. B. (sestra obžalovaného) vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaný sa s poškodenou stále hádali pre žiarlivosť, vtedy keď volala na políciu bola opitá a hlúpa. To čo jej vtedy povedala poškodená nebola pravda, len sa pohádali vtedy kvôli žiarlivosti. S poškodenou sa pred pojednávaním nerozprávala. Potvrdila, že obžalovaný sa s poškodenou stále hádali, nikdy však neboli hádky spojené s násilím. Obžalovaný po liečení požíval alkoholické nápoje asi raz za týždeň, po požití sa správal normálne ako triezvy. Vtedy za ňou prišla poškodená, že chce zavolať policajtov, že obžalovaný prišiel opitý a robil cirkus tak jej dala mobil a poškodená volala. Potom prišli policajti. K rozporom k výpovediam v prípravnom konaní uviedla, že vtedy bola opitá, opitá bola aj pri výpovediach na polícii. Nie všetko je pravdou, čo tam

uviedla. Často videla obžalovaného a poškodenú ako sa hádajú kvôli žiarlivosti. Žiarliví sú obaja. Nikdy nevidela, že by obžalovaný napadol poškodenú, skôr naopak, videla ako ho išla poškodená vyfackať, dala mu dve facky, on jej jednu vrátil a odišiel. Väčšinou kričala poškodená, lebo ona bola doma s deťmi a on furt chodil niekde, aj robiť. Deťom neublížoval ani jeden, starali sa o nich. Deti majú obžalovaného radi.

So súhlasom prokurátora a obžalovaných boli v súlade s § 263 ods. 1 Tr. por. prečítané výpovede svedka mal. I. H. a mal. A. B., B. H., M. N., J. B., F. O. a P. B. z prípravného konania.

Svedkyňa mal. I. H. v prípravnom konaní vypovedala, že ocko chodí do roboty, s mamou sa nehádajú, nekričia na seba. Otec pije pálenku, chodia spolu na oslavy kde sa spieva a tancuje. Nepotvrdila, že by obžalovaný s poškodenou na seba kričali alebo nadávali, nevidela, že by sa bili. Chcela, aby bol ocko doma, chodia spolu do dediny, otec sa k nej správa riadne, nie je k nej zlý, nekričí.

Svedok mal. A. B. v prípravnom konaní vypovedal, že ocko chodí do roboty, doma nosí vodu, rúbe drevo, hrá sa so psíkom. Mama varí. Rodičia doma nekričia, nepoužívajú škaredé slová, počúva ocka. Dostal aj po zadku keď nepočúval. Chodia spolu na návštevy.

Svedkyňa B. H. (matka poškodenej) v prípravnom konaní odmietla vypovedať, nevedela čo k tomu povedať. Keď s nimi žila, tak obžalovaný vtedy nerobil nič.

Svedkyňa M. N. v prípravnom konaní vypovedala, že koncom mája 2022 boli na oslave, pili alkohol, bol tam aj obžalovaný so synom A.. Na oslave neboli žiadne hádky, nevie o tom, že by tam bola poškodená H.. Nemala vedomosť o tom, že by sa tam poškodená s obžalovaným hádali alebo že by sa niečo dialo.

Svedok J. B. v prípravnom konaní vypovedal, že boli na oslave, kde bol aj obžalovaný so synom A.. Obžalovaný išiel domov až nadránom. Poškodená na oslave nebola. Všetci tancovali, obžalovaný sa správal normálne. Na druhý deň počul, že ho poškodená bola nahlásiť na políciu, že bola medzi nimi hádka, nevie presne čo sa stalo, len policajti na druhý deň obžalovaného hľadali.

Svedok F. O. v prípravnom konaní vypovedal, že na oslave bola aj poškodená, ktorá potom odišla. Obžalovaný na oslave ostal, spolu pili a tancovali. Na oslave sa s poškodenou nehádali, nebili. Nevie kedy poškodená odišla, bol opitý. Ako žije obžalovaný s poškodenou nevie, vie len že sa často hádajú, obaja sú žiarliví, vie, že obžalovaný bol už aj v base, že ho poškodená udala.

Svedok P. B. (brat obžalovaného) v prípravnom konaní vypovedal, že na oslave nebol, nevie čo sa tam dialo. Nevie tiež prečo poškodená udala jeho brata.

V súlade s § 268 ods. 2 Tr. por. súd prečítal znalecké posudky č. 101/2022, 111/2022 vypracované FORENZA – znalecká organizácia psychiatrická spol. s r.o., ktorým predmetom bolo vyšetrenie duševného stavu obžalovaného a poškodenej a znalecké posudky č. 56/2022, 54/2022 a 55/2022 znalkyne z odboru psychológia H. J. Q. a znalecký posudok č. 14/2023 znalkyne z odboru psychológia H. Q. R..

Zo znaleckého posudku č. 101/2022 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria na čl. 178-203 vyplynul záver, že obžalovaný netrpel v čase spáchania skutku vážnou duševnou poruchou, bol zistený syndróm závislosti od alkoholu, podpriemerný intelekt a porucha osobnosti. Obžalovaný chápe zmysel trestného konania. Schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania, resp. ovládať svoje konanie bolo u obžalovaného zmenšené len pod vplyvom alkoholu. Obžalovaný mal nariadenú ochrannú protialkoholickú liečbu, abstinenciu porušil. Jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť.

Zo znaleckého posudku č. 111/2022 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria na čl. 212-235 vyplynul záver, že poškodená H. netrpela v čase spáchania skutku vážnou duševnou poruchou ani závislosťou. Správne vníma objektívnu realitu, nie je u nej znížená schopnosť správne vnímať a vypovedať. Chápe zmysel trestného konania. Konaním obžalovaného jej nevznikla žiadna duševná choroba ani porucha ani závislosť, netrpí na posttraumatickú stresovú poruchu v súvislosti s vyšetrovaným skutkom.

Zo znaleckého posudku č. 56/2022 z odboru Psychológia na čl. 249-290 vyplynul záver, že osobnosť maloletých poškodených detí je veku primeraná, bez známk psychózy, neurózy, porúch správania, bez chorobných, patologických zmien s primeranými somatickými a psychickými vývinovými charakteristikami, v čase vyšetrenia bez indícií aktuálneho násillia. Matkou verbalizované indície o násillí sú pre znalca iba zo spisovej dokumentácie. Sú schopní pomenovať svoje emócie – doma im je dobre, hrajú sa doma, nikto ich nebije. Sú schopní správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovat' prežitú udalosť aj vo vzťahu k spáchanému skutku. Pozitívna indícia nebola zistená pri žiadnej z foriem týrania ani u jedného z maloletých poškodených. Zo psychologického hľadiska nie je možné u maloletých poškodených potvrdiť indície týrania zverenej osoby a blízkej osoby obžalovaným. U maloletých poškodených neboli zaznamenané v čase vyšetrenia žiadne zo symptómov, ani stopy po fyzickom násillí, týraní, ani psychickom násillí, týraní. Neboli u nich zaznamenané žiadne indície posttraumatickej stresovej poruchy ani následky po žiadnom druhu násillia, týrania. Ich psychický stav je veľmi dobrý. Vzťah maloletých poškodených k obžalovanému bol zdiagnostikovaný ako pozitívny, dobrý, rovnako tak zo strany obžalovaného k maloletým.

Zo znaleckého posudku č. 54/2022 z odboru Psychológia na čl. 293-322 vyplynul záver, že obžalovaný je schopný správne vnímať a reprodukovat' prežitú udalosť, uvedomuje si svoje správanie. Pod vplyvom alkoholu stráca racionálne zábrany a sebakontrolu vo svojom správaní, čo si ex post uvedomuje. Temperamentný akčný typ, ktorý pod vplyvom alkoholu a zvlášť v kombinácii s provokatívnym správaním jeho družky – poškodenej, ktorá mu jeho stav vyčíta, kričí prechádza do vzájomných hádok a aj brachiálnemu vzájomnému atakovaniu, stráca sebakontrolu a dochádza k opakovaným situáciám tak, ako sú zdokumentované v spisovej dokumentácii. Tieto však v kontexte spisovej dokumentácie a výsledkov znaleckého vyšetrenia zo psychologického hľadiska nie je možné stotožniť s trestným činom „týrania“. Charakter činu obžalovaného zodpovedá jeho osobnosti, jeho intelektu, temperamentu, vlastníckym pocitom voči družke a deťom, kde nebol zo psychologického hľadiska zdiagnostikovaný plánovaný úmysel im ublížiť. U obžalovaného ide o opakované správanie sa pod vplyvom alkoholu. Jeho vzťah k družke – poškodenej je dobrý, miluje ju. Znalec odporučil inštitucionálnu liečbu závislosti na alkohole.

Zo znaleckého posudku č. 55/2022 z odboru Psychológia na čl. 325-353 vyplynul záver, že poškodená vzťah s obžalovaným hodnotí ako komplikovaný kvôli alkoholu, žiarlivosti druhu, jeho urážok, nadávok ale nie bitiek. Opakovane udával, že sa hádali a aj strkali vzájomne, aj ona sa už vie brániť. Pamäť poškodenej nie je porušená, je schopná si pamätať na detaily, čísla, tváre, prežitú obsahy, je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovat' prežitú udalosť aj vo vzťahu k skutku. Výpoveď poškodenej je hodnotená ako identická, zhodná s reálne prežitým v čase znaleckého vyšetrenia, nie v kontexte trestného oznámenia. Trestné oznámenie podala skôr ako výstrahu pre obžalovaného pod vplyvom situačných chaotických emócií. Vierohodnosť jej výpovedí je celkovo identická ale uvedomuje si tiež chaotičnosť a neprimeranosť svojich emócií v čase podávania trestného oznámenia a to opakovane. Poškodená je emočne labilná, intrapsychicky tenzná, prechádza do fáz príjemných pocitov, kde cíti úľavu, že druh sa dá liečiť z alkoholu a budú žiť ako rodina. Neboli zaznamenané žiadne traumy, strach ani obavy z osoby obžalovaného. Druha stále miluje, odpustila mu, že sa opil a dva dni nebol doma a potom boli doma vzájomné incidenty, želá si aby druh prišiel domov, aj deťom chýba. Konanie obžalovaného spôsobovalo poškodenej fyzické ohrozenie v situáciách keď sa vracal domov pod vplyvom alkoholu, začali spoločné hádky a atakovanie. Tieto však prekryla nastupujúca zlosť a hysterická akčnosť poškodenej, kedy odišla na políciu a jeho správanie nahlásila aj so zveličeniami, vykonfabulovanými, zdramatizovanými a vykonštruovanými sekvenciami. Políciu vníma ako inštitúciu na zastavenie nežiaduceho konania jej druhu ako prostriedok výstrahy. V čase vyšetrenia u poškodenej neboli zistené symptómy pociťovaného alebo prežitého psychického utrpenia ťažkého príkoria. Poranenia, ktoré jej mal obžalovaný spôsobiť v minulosti spomína okrajovo, bez výrazného emocionálneho náboja. Stopy po fyzickom utrpení, poranení v čase vyšetrenia nemá viditeľné ani lekárske správy zadokumentované. U poškodenej neboli zaznamenané symptómy masívneho násillia, posttraumatickej stresovej poruchy, dlhodobý stres s neurotickou symptomatológiou. Znalci neuvádzajú žiadne indície posttraumatickej stresovej poruchy ani prežívaného a pociťovaného ťažkého príkoria konaním obžalovaného. U poškodenej nie je zo psychologického hľadiska možné potvrdiť syndróm týranej osoby. Psychické a fyzické utrpenie ani ťažké príkorie nie je možné u poškodenej potvrdiť ani kvantifikovať. Poškodená dramatizuje, zveličuje, konfabuluje, účelovo a alibisticky mení, dotvára reálne prežitú situáciu s cieľom pomstiť sa druhovi za jeho konanie. Je silne žiarlivá na druhu

a toto ohrozenie rieši veľmi razantne, nepremyslene, rýchlo a dramaticky. Následky si uvedomuje ex post. Potom má potrebu povedať pravdu, ale podceňuje trestnoprávne následky.

Zo znaleckého posudku z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých na čl. 795-871, ktorý vypracovala znalkyňa H. Q. R. za účelom posúdenia vierohodnosti výpovedí poškodenej H. a svedkyne J. B. z prípravného konania a v konaní pred súdom vyplynul záver, že u poškodenej G. H. a svedkyne J. B. sa pamäťové schopnosti nachádzajú v pásme ľahkej patológie, poruchy vnímania u nich neboli preukázané, schopnosť zapamätať si vyšetrované udalosti je mierne narušená, schopnosť správnej reprodukcie prežitých skutočností môže byť preto znížená resp. nepresná, je preto nutné počítať i s nevedomými skresleniami, ktoré by však nemali mať podstatný charakter. Poškodenú H. charakterizovala ako osobnosť schizoidne štrukturovanú, simplexnú, so zníženým zmyslom pre objektívnu realitu, značne sociálne naivnú s oslabenou racionálnou kontrolou, kde v popredí sú emócie. Zaznamenaný bol sklon k zvýšenej autospekcii a impulzivite i s možnými agresívnymi reakciami, sklon ku direktivite, nedôverčivosť. K autenticite výpovedí poškodenej a svedkyne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedla, že obe v rámci vyšetrenia uviedli, že na hlavnom pojednávaní klamali, pričom dôvody ich ľživej výpovede posúdila ako vedomé prianie ochrániť obžalovaného pred možným trestom, strach z budúcnosti a existenčné obavy týkajúce sa starostlivosti o deti a domácnosť. To, čo obe uviedli v prípravnom konaní v celku korešponduje s reálnym priebehom vyšetrovanej udalosti aj keď tu poškodená čiastočne klamala, keďže poprela, že by obžalovaný akýmkoľvek spôsobom ubližoval jej deťom a tiež zveličila rozsah fyzického násillia, ktoré mal obžalovaný páchať na jej osobe. Skóre lži bolo u oboch výrazne zvýšené. To, že poškodená je schopná vedome klamať svedčí i skutočnosť, že sama v trestnom oznámení zo dňa 15.5.2022 uviedla, že v roku 2021 na súde klamala. Najmä u poškodenej prichádza do úvahy snaha úmyselne skresľovať prežité skutočnosti v prípravnom konaní vo svoj v prospech v zmysle zveličovania a aktuálne v prospech obžalovaného v zmysle bagatelizovania. Ani u jednej neboli preukázané fabulačné tendencie. U poškodenej nebola zistená agresivita ako trvalá vlastnosť osobnosti, môže sa však u nej vyskytnúť ako reakcia aj vo fyzickej forme a to vysoko pravdepodobne najmä v emočne vypätých a záťažových situáciách. Motiváciou ich správania v čase predmetného skutku bolo riešenie partnerskej situácie prostredníctvom polície zo strachu z ňou udávaného agresívneho správania sa obžalovaného, prípadne obava o svoje zdravie až život pred možným ďalším fyzickým útokom zo strany partnera, pocit bezmocnosti z emočne dlhodobého napätého matrimoniálneho konfliktu a impulzívna reakcia bez možného zváženia dôsledkov. Spoločnou motiváciou ich správania v čase skutku sa javí dosiahnutie spravodlivosti, prípadne adekvátneho trestu pre obžalovaného. Poškodená hodnotí podanie trestného oznámenia ako impulzívne a neuvážené. Motiváciou zmeny jej výpovede je aktuálne ochrana svojho druhu pred trestom, preto má značnú tendenciu vyšetrovanú udalosť bagatelizovať ale apriori ju nepopiera. Chce s obžalovaným ďalej žiť, prechováva k nemu pozitívny citový vzťah a v dôsledku svojej sociálnej naivity verí, že ich vzťah sa zmení. Dôvody ďalšieho spolužitia s obžalovaným sú prevažne zištné i racionálne, má obavy z ďalšieho nadužívania alkoholu a prejavov agresivity u obžalovaného. Uvádza i svoj podiel viny na vyšetrovanej udalosti, ktorú mohla aj ona sama vyprovokovať, v tomto smere udávala i agresívne reakcie z jej strany voči obžalovanému využívané na svoju obranu.

Znalkyňa H. Q. R. vo svojej výpovedi zotrvala na záveroch predloženého znaleckého posudku. Na dopĺňujúce otázky uviedla, že u poškodenej znaky posttraumatickej stresovej poruchy neboli zistené, k trvalému poškodeniu duševného zdravia poškodenej nedošlo a v čase skutku išlo u poškodenej o akútnu reakciu na stres. Aj poškodená mala tendenciu reagovať agresívne voči osobe svojho druhu – obžalovaného. Podanie trestného oznámenia hodnotila poškodená ako impulzívne a neuvážené, nie preto, že by na to nemala podklady, ale potom si začala uvedomovať dôsledky spojené s existenčnými obavami rodiny. Poškodená aj v reakcii na písané listy obžalovanému nepoprela samotné vyšetrované udalosti, ale niektoré veci zveličila, prikrášlila. Výpovede v prípravnom konaní majú v rámci vierohodnosti najväčší význam aj keď boli ovplyvnené emóciami. Ďalej uviedla, že útoky obžalovaného sa nevyskytovali každý deň, ale trvali dlhšiu dobu, predovšetkým pod vplyvom alkoholu. Správanie obžalovaného neposúdila ako ťažkú hrubosť, bezcitnosť ale ani ako bežné manželské hádky. Fyzické násillie sa tam zrejme vyskytovalo, ale nemožno hovoriť o nejakom sadizme, krutosti. V niektorých komunitách je aj fyzické násillie prijímané v norme. Niektoré ženy to neriešia, niektoré hneď na začiatku a niektoré až keď to prekročí určitú hranicu.

Podľa § 269 Tr. por. súd prečítal listinné dôkazy fotodokumentáciu postavy poškodenej na čl. 165-169, lekársku správu na čl. 354, oznámenie o narodení dieťaťa na čl. 355-358, rozsudok Krajského súdu

v Košiciach č.k. 8CoP/16/2018 na č.l. 361-366, rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 8P/25/2021 na č.l. 367-372, rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 5P/9/2017 na č.l. 373-379, uznesenie Okresného súdu Rožňava č.k. 12P/12/2020 na č.l. 380-385, rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 12P/36/2021 na č.l. 386-393, rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 8P/26/2021 na č.l. 394-401, hlásenie o použití donucovacích prostriedkov na č.l. 402-403, úradné záznamy na č.l. 404-406, 417, 423, 463-465, zápisy o dychových skúškach na č.l. 410-412, uznesenia sp. zn. ORP-219/1-VYS-RV-2020 na č.l. 425-428, uznesenia sp. zn. ORP-92/2-VYS-RV-2021 na č.l. 429-432, rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 15T/51/2021 na č.l. 433-435, uznesenie a návrh na podanie obžaloby sp. zn. ORP-340/1-VYS-RV-2021 na č.l. 436-442, správu psychiatrického oddelenia NsP sv. Barbory Rožňava na č.l. 443-447, výpis z ústrednej evidencie priestupkov na č.l. 466, výpis zo systému AVÍZO na č.l. 467, odpis RT na č.l. 468-469, trestný rozkaz Okresného súdu Rožňava sp. zn. 15T/77/2020 na č.l. 470-471, správy a charakteristiky na č.l. 472-490 a písomnú korešpondenciu obžalovaného a poškodenej (v prílohovej obálke čl. 720) preklad č.l. 779-780 a nasl.

Fotodokumentáciou postavy poškodenej na č.l. 165-169, boli zdokumentované modriny na nohách, rukách, krku a tvárovej časti hlavy.

Podľa lekárskej správy na č.l. 354, poškodená bola napadnutá druhom, chytil ju za krk a udril pästou do chrbta, krk voľne pohyblivý, s dýchaním ťažkosti nemá, v driekovej oblasti prítomná bolestivosť, hematóm vpravo. Doporučené studené obklady.

Z oznámení o narodení dieťaťa na č.l. 355-358, vyplýva, že poškodená je matkou mal. B. B., nar. XX.XX.XXXX, I. H., nar. X.X.XXXX, A. H., nar. XX.X.XXXX, B. H., nar. XX.XX.XXXX. Obžalovaný je ako otec uvedený pri B. B..

Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP/16/2018 na č.l. 361-366, rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8P/25/2021 na č.l. 367-372, rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 5P/9/2017 na č.l. 373-379, uznesenia Okresného súdu Rožňava č.k. 12P/12/2020 na č.l. 380-385, rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 12P/36/2021 na č.l. 386-393, rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 8P/26/2021 na č.l. 394-401, bolo zistené, že mal. J. B., nar. X.X.XXXX a mal. A. B., nar. XX.X.XXXX (deti rodičov – poškodenej a obžalovaného) boli zverené do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky J. B.. Mal. G. B., nar. XX.X.XXXX (matka - poškodená) bola nariadená ústavná starostlivosť. Mal. I. H., nar. X.X.XXXX a mal. A. H., nar. XX.X.XXXX (matka - poškodená) a mal. O. B., nar. XX.XX.XXXX (rodičia – poškodená a obžalovaný) boli dočasne zverení do náhradnej osobnej starostlivosti J. B.. Mal. I. H., nar. XX.XX.XXXX, mal. P. H., nar. XX.X.XXXX a mal. P. H., nar. X.X.XXXX (u všetkých troch matka - poškodená) bola nariadená ústavná starostlivosť.

Z hlásenia o použití donucovacích prostriedkov na č.l. 402-403 a úradných záznamov na č.l. 404-406, 417, 423 vyplýva, že obžalovaný bol dňa 23.5.2022 o 21.15 hod., po predchádzajúcej previerke na adrese C. XXX, XXX, XXX S. XX, zadržaný a obmedzený na osobnej slobode príslušníkmi OO PZ po úteku z rodinného domu na adrese C. XX za použitia donucovacích prostriedkov, keďže kládol aktívny odpor.

Z úradných záznamov na č.l. 463-465, vyplýva, že výsluch maloletých poškodených bol vykonaný za účasti tlmočníka a prvotný výsluch mal. B. B. nebol vykonaný z dôvodu nízkeho veku, kedy si vyžadoval prítomnosť matky.

Zo zápisov o dychových skúškach na č.l. 410-412, vyplýva, že obžalovanému bola dňa 23.5.2022 v čase 21,32 hod nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,57 mg/l, o 22.31 hod. 0,58 mg/l, dňa 24.5.2022 o 8.11 hod 0,00 mg/l. Poškodenej bola dňa 15.5.2022 o 11.03 hod. nameraná hodnota alkoholu v dychu 0,00 mg/l.

Uznesením OR PZ v Rožňave sp. zn. ORP-219/1-VYS-RV-2020 na č.l. 425-428 zo dňa 12.6.2020 bolo začaté trestné stíhanie a uznesením OR PZ v Rožňave sp. zn. ORP-92/2-VYS-RV-2021 na č.l. 429-432 zo dňa 12.6.2020 vznesené obvinenie A. B. za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. za skutok spáchaný v období od januára 2020 do 12.6.2020, kedy opakovane pod vplyvom alkoholu napádal fyzickými a slovnými útokmi svoju družku G. H..

Uznesením OR PZ v Rožňave sp. zn. ORP-92/2-VYS-RV-2021 na č.l. 429-432 zo dňa 23.3.2021 bolo začaté trestné stíhanie a uznesením OR PZ v Rožňave sp. zn. ORP-92/2-VYS-RV-2021 na č.l. 429-432 zo dňa 24.3.2021 vznesené obvinenie A. B. za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 Tr. zák. za skutok spáchaný v období najmenej od 7.10.2020 do 23.3.2021, kedy opakovane pod vplyvom alkoholu napádal fyzickými a slovnými útokmi svoju družku G. H..

Trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 15T/77/2020 zo dňa 7.10.2020 bol obvinený A. B. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že v období najmenej od januára roku 2020 do 12.6.2020 pod vplyvom alkoholu opakovane slovné a fyzicky napádal svoju družku G. H.. Bol mu uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 7.10.2023 s probačným dohľadom, uložené obmedzenia a povinnosti, trest prepadnutia vecí a ochranné liečenie protialkoholické ústavné.

Rozsudkom Okresného súdu Rožňava č.k. 15T/51/2021 na č.l. 433-435 zo dňa 3.8.2021 bol obžalovaný A. B. oslobodený spod obžaloby prokuratúry Rožňava za skutok spáchaný v období od 7.10.2020 do 23.3.2021 kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Z uznesenia OR PZ Rožňava sp. zn. ORP-340/1-VYS-RV-2021 zo dňa 9.3.2022 a návrhu na podanie obžaloby sp. zn. ORP-340/1-VYS-RV-2021 zo dňa 24.3.2022 na č.l. 436-442 vyplýva, že G. H. a B. H. bolo vznesené obvinenie pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. pretože úmyselne a vedome klamali, uviedli nepravdu o podstatných okolnostiach prípadu, ktoré mali podstatný význam pre rozhodnutie a to o fyzickom napádaní a psychickom týraní jej osoby druhom A. B., pričom na základe týchto nepravdivých výpovedí bol A. B. dňa 24.3.2021 obvinený, dňa 30.3.2021 zadržaný a 1.4.2021 vzatý do väzby. Následne bol podaný návrh na podanie obžaloby na obvinené G. H. a B. H..

Zo správy Psychiatrickej liečebne S. B. v Plešivci zo dňa 25.5.2022 bolo zistené, že A. B. vykonal ústavnú ochrannú protialkoholickú liečbu od 4.8.2021 do 27.10.2021 a uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 15T/77/2022 zo dňa 27.10.2021 bol prepustený do ambulantnej ochrannej protialkoholickej liečby. Zo správ psychiatrického oddelenia NsP sv. Barbory Rožňava na č.l. 443-447 vyplýva, že A. B. mal nariadenú ochrannú ambulantnú liečbu rozhodnutím Okresného súdu Rožňava sp. zn. 15T/77/2020 zo dňa 27.10.2021, predvolanie prevzal, na liečbu sa nedostavil, preto bolo požiadané o jeho predvedenie.

Z písomnej korešpondencie obžalovaného a poškodenej zo dňa 30.8.2022, 21.9.2022 a 23.10.2022 je zrejmé, že poškodená vyčíta obžalovanému neveru, napriek tomu ho má stále rada, ľúbi ho, chce, aby sa vrátil domov. Opisuje ako sa majú deti, uviedla mu telefónne číslo na ktoré jej môže zavolať. Píše o poslaní 100 eur. V poslednom liste píše, že mu to nechcela urobiť, ale bola na neho veľmi nervózna lebo dva dni nebol doma a medzitým ju podviedol. List končí slovami „Je mi ľúto, že som ťa udala za nič. Lúbim ťa. Chýbaš mi. Veľmi“.

Obžalovaný nemá evidované priestupky v ústrednej evidencii priestupkov MV SR. (č.l. 466) a podľa výpisu zo systému AVÍZO na č.l. 467 zo dňa 15.5.2022 nie je trestne stíhaný v inej veci.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ trikrát súdne trestaný, naposledy Okresným súdom Rožňava trestným rozkazom zo dňa 7.10.2020, sp. zn. 15T/77/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.10.2020, za zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Bol mu uložený trest odňatia slobody podmiennečne na 3 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky do 7.10.2023 s probačným dohľadom, uložené obmedzenia a povinnosti, trest prepadnutia vecí a ochranné liečenie protialkoholické ústavné.

Zo správy obce (č.l. 472) súd zistil, že obžalovaný sa o rodinu stará podľa svojich možností. Po požití alkoholických nápojov sa správa agresívne. Jeho právanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa správy K. R. C. (č.l. 474) mal. poškodení v školskom roku 2021/2022 nenavštevovali zariadenie. Matka maloletých dňa 11.5.2022 podala žiadosť o prijatie detí I. H. a A. H. na predprimárne vzdelávanie. Žiadosti bolo vyhovené rozhodnutím zo dňa 10.6.2022.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (č.l. 475 a nasl.) o pomeroch v rodine matky G. H., vyplýva, že táto má s rôznymi otcami spolu 11 detí, ktoré boli opakovane zverené do náhradnej starostlivosti resp. ústavnej starostlivosti. S obžalovaným má 7 detí, hoci nie ku všetkým bolo doteraz určené otcovstvo. Rodina žije v nevyhovujúcich bytových podmienkach na adrese C. XXX, rodine je poskytované sociálne poradenstvo a sú vykonávané opatrenia na sanáciu rodinného prostredia. Starostlivosť matky o deti je nedostatočná, benevolentná. Opakovane hlásila ÚPSVaR fyzické napadnutie jej druhom – obžalovaným. Podľa udania poškodenej a matky poškodenej obžalovaný deťom nikdy neublížoval, ani mal. deti nevykazovali známky týrania.

Obžalovaný, ktorý bol vo výkone väzby od 23.5.2022, je Ústavom na výkon väzby Košice (č.l. 485) hodnotený kladne. Správa sa slušne a disciplinovane, úlohy a nariadenia naplňa, režim dňa dodržiava. Doposiaľ mu nebola uložená žiadna disciplinárna odmena ani trest. Pracovne zaradený nie je, kontakt s primárnou rodinou udržiava korešpondenčne.

Prokurátor netrval na výsluchu znalkyne H. J. Q.. Rovnako tak obhajca obžalovaného vzhľadom na to, že v konaní boli prečítané znalecké posudky č. 54/2022, 55/2022 a 56/2022 vypracované znalkyňou H. J. Q. netrvá na vypočutí znalkyne tak, ako to navrhoval.

Súd odmietol návrh na vykonanie dôkazu na návrh obhajcu obžalovaného, a to vyžiadanie si správy z väznice, či ho poškodená finančne podporovala počas výkonu väzby, rovnako tak dôkaz vyžiadaním správy z ÚPSVaR na zistenie aké dávky poberá poškodená. Tieto skutočnosti, sú podľa názoru súdu nepodstatné pre rozhodnutie vo veci, obžalovaný ani poškodená posielanie peňazí do výkonu väzby v priebehu konania nepopreli a doteraz zabezpečené dôkazy predstavujú dostatočný základ pre rozhodnutie vo veci.

K oslobodzujúcemu výroku:

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí, alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané.

Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie neviny upravenej v § 2 ods. 4 Trestného poriadku vyplýva inter alia, že obvinenému musí byť vina preukázaná; obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech; teda ak obvinený niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti; rovnako, ak obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé; odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285. V kontradiktórnom a spravodlivom súdnom procese pritom takéto dôkazné bremeno nepochybne spočíva na prokurátorovi. Aplikujúc uvedené súd dospel k záveru, že orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili relevantné usvedčujúce dôkazy proti obžalovanému A. B..

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. c), d) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) a j) Tr. zákona sa dopustí ten páchatel', ktorý, blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť a spácha taký čin závažnejším spôsobom konania, so zbraňou a na viacerých osobách.

Týranie je pritom také zlé zaobchádzanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie.

Pod pojmom fyzické alebo psychické utrpenie treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ale ani už v prípravnom konaní, keďže neboli vykonané iné dôkazy, nebolo preukázané naplnenie všetkých pojmových znakov predmetnej skutkovej podstaty, konkrétne objektívnej stránky. Absencia preukázania objektívnej stránky logicky vylučuje aj subjektívnu stránku.

Pokiaľ ide o základný pojmový znak objektívnej stránky, teda týranie chápané ako zlé zaobchádzanie, vyznačujúce sa vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie, je potrebné uviesť, že nebolo preukázané, aby došlo zo strany obžalovaného k takému fyzickému napádaniu poškodenej a mal. poškodených ako je uvedené v obžalobe. Obžalovaný fyzické násilie poprel, rovnako tak poškodená ktorá na úvod konania svoju výpoveď zmenila a poprela, aby zo strany obžalovaného dochádzalo ku konaniu napĺňajúcemu znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Rovnako tak svedkovia J. B. a J. B. potvrdili časté hádky medzi obžalovaným a poškodenou, avšak nikdy v takom rozsahu ako sa kladie obžalovanému za vinu v obžalobe. Inak vypovedala len poškodená a svedkyňa J. B. v prípravnom konaní, pričom v konaní pred súdom obe svoje výpovede zmenili. Dôkaznú situáciu v tomto smere dokresľujú aj fotodokumentácia zranení poškodenej, lekárska správa a podané trestné oznámenie. Z lekárskej správy na čl. 354 vyplýva, že poškodená bola napadnutá druhom, ktorý ju mal chytiť za krk a udrieť päšťou do chrbta. Objektívny lekársky nález z tohto vyšetrenia však popisuje len bolestivosť v driekovej oblasti a hematóm vpravo, čo nepotvrďuje mechanizmus útoku uvádzaný poškodenou – opakované udretia do oblasti tváre, údery a kopance po celom tele. Vyššie uvádzané dôkazy, a to lekárska správa a fotodokumentácia zranení poškodenej, sú len nepriamymi dôkazmi, navyše nejednoznačnými, pretože nevylučujú ani inú verziu, ponúknutú samotnou poškodenou, ktorá uviedla, že sa jej modriny robia často aj keď sa udrie. Aj na hlavnom pojednávaní mala poškodená modriny na tele, hoci obžalovaný vtedy nebol doma, bol vo výkone väzby. Táto skutočnosť doposiaľ nebola nevyvrátená s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 4 Tr. por.

Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný už bol odsúdený trestným rozkazom na obdobný skutok. Rovnako je tiež potrebné poukázať, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 15T/51/2021 zo dňa 3.8.2021 oslobodený spod obžaloby prokuratúry za obdobný skutok, kedy rovnako tak po trestnom oznámení poškodenej nebolo preukázané z vykonaného dokazovania že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný sa stal a naopak voči poškodenej bolo z toho dôvodu vedené trestné stíhanie pre zločin krivej výpovede a krivej prísahy.

Pokiaľ ide o ťažké príkorie ako neopomenuteľnú zložku pojmového znaku týrania, súd dospel k záveru, že nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, aby poškodená konanie obžalovaného, ktoré však ako súd opakovane zdôrazňuje, že nebolo preukázané, pociťovala ako ťažké príkorie. Z výsluchu svedkyne J. B. a J. B. vyplynulo, že medzi obžalovaným a poškodenou dochádzalo opakovane k hádkam zo žiarlivosti, ale aj k fyzickým útokom, ktoré boli ale vzájomné, nielen teda zo strany obžalovaného. Za takýchto okolností, pri recipročnom správaní poškodenej, je podľa názoru súdu vylúčené pociťovať nadávky a fyzické útoky ako ťažké príkorie. Z výsluchu samotnej poškodenej na súde vyplynulo, že ona vzťahu s obžalovaným stále dávala šancu kvôli rodine, je si istá, že keby prestal piť, tak by boli šťastná rodina. Obžalovanému úprimne odpustila jeho správanie, navštevovala ho vo výkone väzby, posielala mu peniaze, v listoch svoje konanie oľutovala, obžalovaného sa nebojí, nemá z neho strach, rovnako ani deti, chce, aby sa vrátil domov k deťom, z čoho podľa názoru súdu možno vyvodit' záver, že jeho konanie nepociťovala ako ťažké príkorie. Rovnaké závery vyplývajú aj zo znaleckých posudkov z odboru Psychológia, ktoré vypracovala H. J. Q.. Tieto závery sú v súlade s vyššie uvedeným dokazovaním na súde, kedy znalkyňa konštatovala, že u mal. poškodených nebola zistená pozitívna indícia pri žiadnej z foriem týrania. U maloletých poškodených nie je možné potvrdiť indicie týrania zverenej osoby a blízkej osoby obžalovaným. V čase vyšetrenia neboli zaznamenané žiadne zo symptómov, ani stopy po fyzickom násilí, týraní, ani psychickom násilí, týraní. Neboli zaznamenané žiadne indicie posttraumatickej stresovej poruchy ani následky po žiadnom druhu násillia, týrania. Vzťah maloletých

poškodených k obžalovanému bol zdiagnostikovaný ako pozitívny, dobrý, rovnako tak zo strany obžalovaného k maloletým. Obžalovaný bol charakterizovaný znalkyňou ako temperamentný akčný typ, ktorý pod vplyvom alkoholu a zvlášť v kombinácii s provokatívnym správaním jeho družky – poškodenej, ktorá mu jeho stav vyčíta, kričí prechádza do vzájomných hádok a aj brachiálnemu vzájomnému atakovaniu, stráca sebakontrolu a dochádza k opakovaným situáciám tak, ako sú zdokumentované v spisovej dokumentácii. Tieto však nie je možné stotožniť s trestným činom „týrania“. Charakter činu obžalovaného zodpovedá jeho osobnosti, jeho intelektu, temperamentu, vlastníckym pocitom voči družke a deťom, kde nebol zo psychologického hľadiska zdiagnostikovaný plánovaný úmysel im ublížiť. U obžalovaného ide o opakované správanie sa pod vplyvom alkoholu. Jeho vzťah k družke – poškodenej je dobrý, miluje ju. Rovnako tak u poškodenej znalkyňa nezaznamenala žiadne traumy, strach ani obavy z osoby obžalovaného. Druha stále miluje, odpustila mu, žela si aby druh prišiel domov, aj deťom chýba. Konanie obžalovaného spôsobovalo poškodenej fyzické ohrozenie v situáciách keď sa vracal domov pod vplyvom alkoholu, začali spoločné hádky a atakovanie. Tieto však prekryla nastupujúca zlosť a hysterická akčnosť poškodenej, kedy odišla na políciu a jeho správanie nahlásila aj so zveličenými, vykonfabulovanými, zdramatizovanými a vykonštruovanými sekvenciami. Políciu vníma ako inštitúciu na zastavenie nežiaduceho konania jej druhu ako prostriedok výstrahy. V čase vyšetrenia u poškodenej neboli zistené symptómy pociťovaného alebo prežitého psychického utrpenia ťažkého príkoria. Stopy po fyzickom utrpení, poranení v čase vyšetrenia nemá viditeľné ani lekárske správy zadokumentované. U poškodenej neboli zaznamenané symptómy masívneho násillia, posttraumatickej stresovej poruchy, dlhodobý stres s neurotickou symptomatológiou. Znalci neuvádzala žiadne indície posttraumatickej stresovej poruchy ani prežívaného a pociťovaného ťažkého príkoria konaním obžalovaného. U poškodenej nebol potvrdený syndróm týranej osoby. Psychické a fyzické utrpenie ani ťažké príkorie nie je možné u poškodenej potvrdiť ani kvantifikovať. Poškodená dramatizuje, zveličuje, konfabuluje, účelovo a alibisticky mení, dotvára reálne prežité situácie s cieľom pomstiť sa druhovi za jeho konanie. Je silne žiarlivá na druhu a toto ohrozenie rieši veľmi razantne, nepremyslene, rýchlo a dramaticky. Následky si uvedomuje ex post. Rovnako tak ani znalkyňa H. T. vo svojom znaleckom posudku, ktorý bol vypracovaný za účelom posúdenia vierohodnosti výpovedí poškodenej a svedkyne J. B. nekonštatovala existenciu znakov týrania blízkej osoby zo strany obžalovaného. Poškodená zveličila rozsah fyzického násillia, ktoré mal obžalovaný páchať na jej osobe. Skóre lži bolo výrazne zvýšené. U poškodenej prichádza do úvahy snaha úmyselne skresľovať prežité skutočnosti v prípravnom konaní vo svoj prospech v zmysle zveličovania a aktuálne v prospech obžalovaného v zmysle bagatelizovania. Motiváciou správania v čase predmetného skutku bolo riešenie partnerskej situácie prostredníctvom polície zo strachu z ňou udávaného agresívneho správania sa obžalovaného. Chce s obžalovaným ďalej žiť, prechováva k nemu pozitívny citový vzťah a v dôsledku svojej sociálnej naivity verí, že ich vzťah sa zmení. Dôvody ďalšieho spolužitia s obžalovaným sú prevažne zisťné i racionálne, má obavy z ďalšieho nadužívania alkoholu a prejavov agresivity u obžalovaného. Uvádzala i svoj podiel viny na vyšetrovanej udalosti, ktorú mohla aj ona sama vyprovokovať, v tomto smere udávala i agresívne reakcie z jej strany voči obžalovanému využívané na svoju obranu. Znalkyňa H. Q. R. u poškodenej znaky posttraumatickej stresovej poruchy nezistila, k trvalému poškodeniu duševného zdravia poškodenej nedošlo a v čase skutku išlo u poškodenej o akútnu reakciu na stres. Aj poškodená mala tendenciu reagovať agresívne voči osobe svojho druhu – obžalovaného. Správanie obžalovaného neposúdila ako ťažkú hrubosť, bezcitnosť ale ani ako bežné manželské hádky. Fyzické násillie sa tam zrejme vyskytovalo, ale nemožno hovoriť o nejakom sadizme, krutosti. V niektorých komunitách je aj fyzické násillie prijímané v norme. Z uvedeného možno vyvodit' záver, že medzi znaleckými posudkami nie sú rozpory a u poškodenej nebola zistená posttraumatická stresová porucha ani iné známky týrania. K znalcom uvádzaným partnerským konfliktom a správaním sa obžalovaného je však potrebné uviesť, že tieto neboli preukázané v rozsahu tvrdenom v obžalobe tak, ako to súd uvádzal aj v predchádzajúcich odsekoch. Rovnaké závery možno konštatovať aj vo vzťahu k časti skutku o hrubom a bezohľadnom správaní obžalovaného voči maloletým poškodeným, kedy obžalovaný mal opakovane pod vplyvom alkoholu v prítomnosti ich matky ich napádať fyzickými a slovnými útokmi, maloletého A. udierať po hlave a kopať, maloletého B. udierať a hodiť o posteľ a slovné mu nadávať a ponížovať ho a maloletú I. udierať po chrbte a hlave. Uvedené konanie obžalovaného nebolo preukázané žiadnym dôkazom. Predložené znalecké posudky, výpovede svedkov, výpovede samotných mal. poškodených tieto skutočnosti vyvrátili. Neboli potvrdené u mal. poškodených žiadne známky fyzického či psychického násillia resp. týrania, prípadne posttraumatickej stresovej poruchy.

Uvedené konanie obžalovaného vykonaným dokazovaním tak preukázané nebolo. Orgány činné v trestnom konaní neboli schopné zabezpečiť takú sumu dôkazov, ktorá by zakladala vinu obžalovaného.

Na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného. Samotný obžalovaný v celom rozsahu poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu. Vina obžalovaného založená na výpovedi poškodenej a svedkyne v prípravnom konaní bola nimi samotnými vyvrátená, keďže na hlavnom pojednávaní ani čiastočne nepotvrdili, aby obžalovaný poškodenej a mal. poškodeným spôsobil fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bytím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním a vyvolávaním strachu a stresu.

Súd pripomína, že jednou zo základných zásad nášho právneho poriadku je zásada „in dubio pro reo“, ktorá vychádza z princípu prezumpcie neviny. Z uvedeného vyplýva, že o skutkovom stave preukazujúcom vinu páchatela nesmú byť žiadne pochybnosti. Akýkoľvek vysoký stupeň podozrenia sám osebe nestačí na to, aby mohol tvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok súdu. Použitie tejto zásady prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Výrok o vine zo spáchania trestného činu, nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, alebo len na pravdepodobných skutkových záveroch. Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania v rozsahu stranami navrhnutom v súlade so zásadou kontradiktórnosti konania a podľa názoru súdu dostatočného pre náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritorne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo a v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., dospel k záveru o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby Okresného prokurátora Rožňava.

Podľa názoru súdu nebolo jednoznačne bez pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Na základe dôkaznej situácie spôsobenej vykonaním dôkazov na hlavnom pojednávaní nie je možné uzavrieť, že obžalovaný je vinným zo žalovaného skutku. Súd za takejto dôkaznej situácie nemohol urobiť iné rozhodnutie ako postupom podľa § 285 o oslobodení spod obžaloby. Vzhľadom na dôkaznú núdzu je súd toho názoru, že v konaní nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný, sa skutočne stal, t. j. že obžalovaný blízkej osobe spôsobil fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, údermi, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrázaním a vyvolávaním strachu a stresu, so zbraňou a na viacerých osobách na základe čoho ho bolo nevyhnutné podľa § 285 písm. a/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Rožňava oslobodiť. Keďže súd dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sa vedie stíhanie, v rozsudku sa nevenoval naplneniu jednotlivých znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.